



HUISJE WELTEVREE

(Enfin une parole sensée)

Een luchtig filosofisch toneelspel in 17 scènes

door

JOHAN VANDELANGE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUISJE WELTEVREE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN VANDELANGE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2021/0220/011
ISBN 9789038516042

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag veeleenvoudig en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 3 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(2 spelers)

EDITH DEFLANDRE, 80 jaar (snel van begrip; gescheiden van een man uit de high society)

MARTHA/MARTHIJN DEFLANDRE-DE SCHUTTER, 55 jaar (oppervlakkig, vluchtig; dochter/zoon van)

Het is mogelijk deze rollen in te vullen door twee vrouwen of door twee mannen (verkleed als vrouw) of door een vrouw (Edith) en zoon.

DECOR

Bed en versleten brocante.



Scène 1

EDITH: Wat zitten jullie daar? Hmm? Wat zitten die daar te kijken? Geef m'n bril eens Martha schatje. Zonder bril zie ik alleen rare schepsels voor me.

MARTHA: Hier.

EDITH: Oh kijk, ze zijn echt zo lelijk.

MARTHA: Inderdaad, lelijk toch.

EDITH: Zeg dat maar niet luidop. Zoiets zeg je niet.

MARTHA: Maar jij zei het wel.

EDITH: Ik zei het wel, maar stilletjes, zodat ze het niet horen.

MARTHA: Mag het dan?

EDITH: Dan mag het...

MARTHA: Ze kijken inderdaad naar ons. Raar, nietwaar... Normaal zijn wij alleen.

EDITH: Normaal, je zegt het.

MARTHA: Normaal dat zeg ik, ja.

EDITH: Wat is normaal?

MARTHA: Wat is normaal, tja?

EDITH: Ik ben er erg voor.

MARTHA: Voor? ... Waarvoor?

EDITH: Voor normaal... Ik ben pro-normaal.

MARTHA: Pro-normaal, ja, ben je dat?

EDITH: Ja-aaa!

MARTHA: ...Waarom?

EDITH: Ik ben een voorstander van het normale, ... omdat ik anders niet abnormaal kan doen, begrijp je?

MARTHA: Min of meer, geloof ik?

EDITH: Min of meer is voldoende.

MARTHA: Het is beter dan "niet" begrijpen toch?

EDITH: Zeker, veel beter.

MARTHA: Dat dacht ik wel.

Scène 2

MARTHA: Toch raar, al die ogen op ons gericht. Normaal, tja, normaal zijn wij hier alleen.

EDITH: Alleen met z'n twee, bedoel je toch?

MARTHA: Natuurlijk. Alleen met z'n twee. Jij en ik samen. Al jaaa-ren.

EDITH: Hoelang zijn we alleen lieverd?

MARTHA: Lang!

EDITH: Dat weet ik wel. Maar hoe lang? Ik heb het niet bijgehouden, weet je.

MARTHA: Het is vierentwintig jaar geleden dat ik hier terug binnen kwam. Maar toen waren we nog eventjes met drie.

EDITH: Juist, ja, nog eventjes met z'n drie. Gelukkig maar eventjes.

MARTHA: Gelukkig, ja...ze kijken nog steeds? Vertellen we hen alles?

EDITH: Doe maar lieverd. Zolang je de waarheid verteld.

MARTHA: De waarheid ja.

EDITH: De waarheid dood niet, weet je.

MARTHA: Oh nee, de waarheid dood niet.

EDITH: Leugens daarentegen...

MARTHA: Leugens daarentegen...die eeuhhh... !!!

EDITH: Die eeuhhh...!!!

MARTHA: Nu kijken ze nog steeds zo raar, eng hoor.

EDITH: Laat ze maar schatje. Ze doen niemand kwaad. Mijn haar ligt toch goed?

Scène 3

MARTHA: Ja hoor.... Felix!!

EDITH: Oh ja, wisten jullie dat? Felix is verdwenen. Gewoon weg.

MARTHA: Gewoon weg, ja. Ze is buitengeraakt. Ik probeer haar al een tijdje terug binnen te krijgen. Poessepoessepoes, komkomkom!

EDITH: We weten niet hoe ze buitengeraakt is? We denken langs één van die gaten daar. Ze wist dat jullie kwamen waarschijnlijk. Poezen voelen dat.

MARTHA: Felix voelt dat, ja.

EDITH: Ze moet niks van vreemden.

MARTHA: Van vreemden moet ze niks, nee. Misschien is ze op de kast gesprongen? En zo naar boven geraakt?

EDITH: Nee, nee, nee, langs dat gat daar is ze eruit gemuisd.

MARTHA: De kat is eruit gemuisd, grappig.

EDITH: Jaaa, ik ben grappig, dat weet ik wel. Langs dat gat daar.

MARTHA: Misschien moeten de andere katten haar gaan zoeken?

EDITH: Die stomme wasbeer heeft dat gat in mijn nieuwe muur gemaakt. Verschrikkelijk! Het beest graaft ons hele huis naar beneden, straks staat het op instorten, is dat niet erg?

MARTHA: Héél erg. Dit huis is als een tweede lichaam voor ons. Onze buitenhuid als het ware. Het vangt de zwaarste slagen op. Het zorgt ervoor dan onze tweede huid gaaf blijft, kijk maar.

EDITH: Ja, kijk maar.

MARTHA: Maar die eeltlaag op ons huis kan het gemeentebestuur niet hebben. De mensen trouwens ook niet. Ze zullen ons weer lastigvallen. Dat kunnen ze, ja, omdat ons huis er oud uitziet en wij in deze boulevard een beetje uit de toon vallen.

EDITH: Gewone mensen vinden het niet erg. Politiekers daarentegen!

MARTHA: Politiekers daarentegen!

EDITH: Politiekers, pffh. Politiekers willen altijd opvallen en moeilijk doen. Heb je het gehoord?

MARTHA: Wat heb ik gehoord?...

EDITH: Je mag zelfs geen sandalen dragen op maandag en nog zo van alles. Kunt ge u dat voorstellen?

EDITH: Geen sandalen dragen op maandag! Nou moe, ze verbieden bijna alles.

MARTHA: Jezus! Als je nu zou zeggen, "op zondag", tot daar nog aan toe.

EDITH: Tot daar nog aan toe, ja. Op een zondag zou het voor mij ook niet kunnen.

MARTHA: Sandalen bedoel je?

EDITH: Toch zeker niet zonder kousen. Maar op maandag?.... Politiekers (*vinger in de keel*), bwaak! En maar op TV komen.

MARTHA: Bwaak. (*vinger in de keel*) En maar op TV komen zeg.

EDITH: En maar opvallen.

MARTHA: En maar opvallen. Dat kunnen ze, ja.

EDITH: Met spelletjesprogramma's.

MARTHA: Met spelletjesprogramma's, ja.

EDITH: En een beetje later zijn ze baas in het land.

MARTHA: Alleen, omdat ze goed spelletjes kunnen spelen.

EDITH: Nu ja, de mensen die er voor kiezen zijn zo gewoon...dom!

MARTHA: Dom ja. Waar zit hun gezond verstand?

EDITH: Hun gezond verstand, ja!

MARTHA: Gezond verstand. Wat is dat eigenlijk! Gezond verstand?

EDITH: Gezond verstand, dat zijn alle vooroordelen, die je verzameld hebt voordat je achttien was.

MARTHA: Alle vooroordelen die je verzameld hebt voordat je achttien bent? Oh ja?

EDITH: Trouwens, met gezond verstand alleen kom je er niet hoor.

MARTHA: Kom je er daar niet mee?

EDITH: Het echte leven is, wat je als kind kwijtraakt als je volwassen wordt!

MARTHA: Wat je als kind kwijtraakt, oh ja?

EDITH: Oh ja! Ik wist dat natuurlijk al vroeger.

MARTHA: Natuurlijk, omdat je zo slim bent.

EDITH: Natuurlijk, omdat ik zo slim ben.

Scène 4

MARTHA: Als ik naar die cake kijk, raak ik opgewonden!

EDITH: Opgewonden?

MARTHA: Ja, opgewonden! Ik zou die willen aanraken, strelen, aaien zelfs, enfin...voelen.

EDITH: Aanraken, strelen, aaien, voelen? Je weet toch dat, "verlangen naar", de beste gewaarwording is. Veel beter dan het te consumeren. Dat weet jij.

MARTHA: Verlangen is het beste, ja. Maar hoelang verlangen wij nu al naar die cake?

EDITH: Oh, sinds 9 januari, jou verjaardag, ...vorig jaar.

MARTHA: Juist, ja. Mijn verjaardag, vorig jaar.... Soms vraag ik me af, of we het niet kunnen verkopen als kunstwerk. Wat denk je?

EDITH: Zou best kunnen, ja. Maar, wil jij je verlangden verkopen dan misschien?

MARTHA: Soms wel, ja.... Stel je voor dat je die cake als kunst verkoopt. De mensen zouden verwonderd zijn en "oh" zeggen.

EDITH: "Oh" zeggen, ja!

MARTHA: Zouden deze mensen de cake kopen denk je?

EDITH: Niet direct natuurlijk, ze zullen eerst nog te verwonderd zijn? Daarna wennen ze aan het idee. Wennen is: "het gewoon worden" van de eerste verwondering.

EDITH: Of ze zijn te verbaast en zeggen, "hoezo"!

MARTHA: Of ze zijn verbijsterd en sprakeloos!

EDITH: Waanzin, zullen sommigen zeggen...cake als kunst.

MARTHA: Cake als kunst, ... dat gaat er niet in bij hen.

EDITH: Maar geen rode schoentjes op donderdag vinden ze ok.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS**  **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze